

VAN OVER DE IESSEL

Januari 2021

met in disse editie:

- *Henk Vos: 'Te zwoar'*
- *Femmy Woltman: 'Olde joar'*
- *Mineke Mollink; 'Lust, moed en kracht...'*
- *Corrie Overmars: 'Vriendskap'*
- *Fenny Martens: 'As klokken luudt...'*
- *Gé Nijkamp: 'Noa Corona'*
- *Diny Groothalle: 'Een Good Niej Joar'*

Colofon

* Joargaank 11, Nummer 01

* Uutgave: 1 januari 2021

* Deur: SchrieversBond Overiessel

Redactie: Henk Hooijer.

Redactieadres: henkhooijer47@kpnmail.nl

Lay-out: Diny Kloek en Alien Valk

Foto's: Diny Kloek
of een bi-jdreage van de auteur

Volgende editie: 1 - 04 - 2021

Inhold

titel

schriever

Veurblad

Colofon

Inhold

Van de redactie

Henk Hooijer

Eagen grond

Bert Wolbert

Eagen

Diny Kloek

Mien IQ

Henk Hooijer

Te zwoar

Henk Vos

Parkeren

Jannie Bakker

Olde joar

Femmy Woltman

Lust moed en kracht...

Mineke Mollink

Vriendskap

Corrie Overmars

As klokken luudt...

Fenny Martens

DHL

Co Mateboer

Noa Corona

Gé Nijkamp

Jennegien

Riek van der Wulp

Een Goed Niej Joar

Diny Groothalle

.

Van de “redactie”

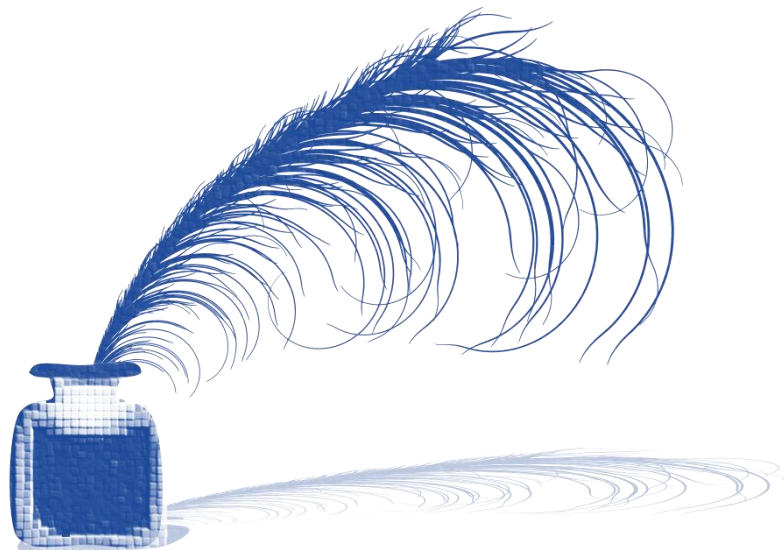
Redactie heb ik maar tussen aanhalingstiekens ezet, omdat dit digitale blad gien echte redactie meer hef.

Ik verzamele nou de bijdragen van de verschillende schrievers, maak hier een selectie uut en stuur dat deur naor Diny Kloek en Alien Valk. Die mit zien beiden veur de lay-out zorgt.

De schrievers van de bijdragen bint zulf verantwoordelijk veur heur teksten.

A’j reageren wilt op ien van de artikelen, kun’j dat doen deur op de link “[Abonneer oe hier op Van Over De Iessel](#)” te klikken. In de mail die dan opend wordt kun’j oen op, en/of anmarkingen kwie
Ik zorge dat dat dan bij de betreffende schriever trechte komp.

Veul leesplezier en
vriendelijke groet,
Henk Hooijer

Eagen grond

As wie op het terras zit zee ik dat wie noar knooppunt **75** mot fietsen. Het brödtke zit boavenan an nen lanteernpoal. Wie fietst vandaag ne knooppunten route duur het Drentse Nationaal park Dwingelderveld. Doar bint mooie natte heidevelden te zeen en zee stoat volop in bleuij. Gisteren hef het reagend en in de watergaten en kolken bint völ watervöggel te zeen. Wie hebt der noar kekken vanoet ne vöggelhut. Het was vandaag wisse de grieze golf, dee noa de vakaansietied weer op pad gung en allemoal elektrisch. Good dat de fietpaden in Drente an de brede kaant bint want ze goat har en hebt de ruimte neudig. ‘Hoe-Hoe, sorry meneer, ik kan niet stoppen’. Boeten het park was het mie al opvallen, dee völle karakteristieke Drentse boerderiejen van het type hallenhoes. Prachtig, met onmeuinige grote daken van reet en opziet de baanderduur luk achteroet bouwd. Het zag der allemoal schier oet. Nei opmetseld, neij reet op’t dak en ’n beult anlegd as nen hof. As ie mangs de kaans kreggen in hoes te kieken was der gen vee te zeen. Strakke meubels, het geld har zien weark doan. Het duchen mie dat de leu in dee Drentse boerderiejen nich allemoal allochtone Drentenaren wadden. Ik kan mie vergissen. Het ströatke woar nummer **75** hen gung was wiederop kats ofslötten, der wörden ne neije stroat in legd. Der wadden ok völle gelle borden te zeen vuur ne umleiding, mer as fietser har ik doar gen zin an. Wie holden het met ouns beaden oaver ’n binnen ströatke, langs ’n paar van dee verbouwde boerderiejen en oaver ’n stukke grös. En doo stunden zee doar, net doo wie de stroat weer op wolden. Zee stun ouns op te wochten, tehoap met earen noaber, bear eigenaar van zonne hallenboerderiej met alles der op en der an. Zee döa het woord, hee met ziene roade boks an stun der luk schuchter bie. Of wie wal wussen dat wie oaver ear grond wadden fietst. Zee zer het zoa: ‘Weet u wel dat u over ons erf bent gefietst? Ik zou eigenlijk een vergoeding moeten vragen.’ Der was weanig Drents an ear sproak te heuren. Wie hölden ouns an de koo kaant en gavven as bescheet dat het alternatief zulke mooie stroatkes met prachtige boerderieijen wadden, de kortste weg noar nummer **75**. ‘Nee meneer, zoo is het niet, dit is verboden gebied. Stelt u zich eens voor als iedereen dit zou doen.’ ‘Wat woon ie hier mooi, ik heb met völle belangstelling kekken noar dee mooie boerderiejen van oe. Doar mag ie greuts op wedden’, doa ik

der oaver hen. ‘Daank u, wij wonen hier prachtig.’ ‘Ik dachten’, gaf ik as bescheet, ‘in dit döarpke, dat het toch mot hebben van het toerisme is het ’n veurrecht, hoo mot ik het zeggen, mot ie oe toch greuts veulen um te loaten zeen woar as ie woont. En juist dee paar fietsers, dee ear weg zeukt, wil ie dat toch loaten zeen, of nich dan. As ik in Twente de kaans har kreggen zoa te wonen, zol ik mie as ’n soort ambassadeur van het doarp schatplichtig veulen en de leu, dee doar oprecht belangstelling vuur hebt, te wiezen op het woongenot wat ie hier hebt. ’n Klean betke weerum doon kan toch gen kwoad.’ Zee keek mie an en glimlachen op ne aparten manier. Wie bint verdan fietst.

Bert Wolbert

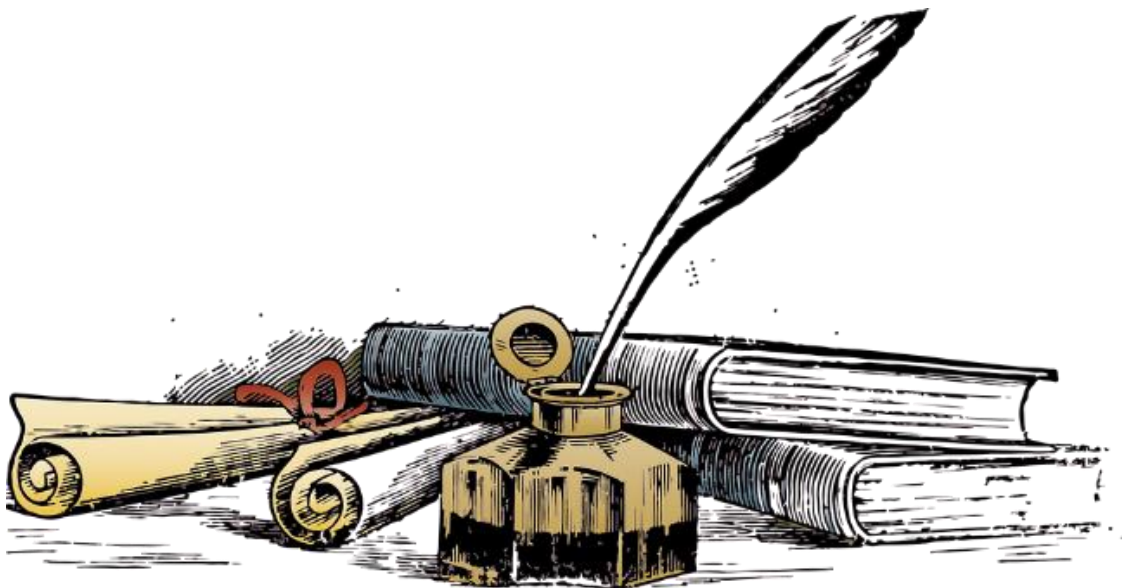
Eagen

**Mangs zweeft er regels deur mien heufd
die weard bint te onthoalen
ik schrief ze op
en wik en weag
loat stoan wa-k wil behoalen.**

**Gedachen in mien eagen taal
de taal van eagen grond
't steet mij noa
't raakt mien hart
ik vuul een wärm verbond.**

**Zo schrief ik in mien moodersproak
mien eagen stukkie wark
't bint mien weure,'t is mien taal
wat eagen is maakt stark**

Diny Kloek

Mien IQ

Ik heb een tiedtie eleden mit edoane an de Nationale IQ test. Nou en dat he'k d'r knap van of ebracht. Ik kan niet aans zeggen. Noadat de hiele zaak in evuld en noa ekeken was bleek dat ik een score ehaald hadde van 143. Ja ie leest het goed 143!

Kiek doar was ik vanzulfsprekend bijzonder content mit, dat kun'j begriepen. Landelijk lag de score op 115, dus doar zat ik een een best ende boaven.

Eerlijkheidshalve mu'k d'r wel even bijzeggen dat ik um samen mit mien vrouwe inevuld hebbe. Dus dat scheelt wellicht een paar punten.

Maar toch.

En dan doarbij woarumme zu'j het intellect van ons beiden niet bij mekare op muchen tellen. Wij hebt per slot van rekening an de ambtenaar van de burgerlijke stand op onze trouwdag belooft dat wij alles samen zullen dielen. Ik weet niet meer of hij doarbij ook ons verstaand specifiek eneumd hef, maar hij had het beslist oaver lief en leed. En doar heurt het verstaand toch zeker ook bij.

Volgens mij is het trouwens hiel arg wies umme het deinkvermogen te bundelen a'j etrouwd bint. Want ie kunt nog zo bijdehaand wezen, argens koon'j wat te korte. En dat kan wellicht deur oen partner an evuld worden. Op di emaniere veurkoom ie beslist flink wat stommiteiten. Neem dat maar van mij an.

Ie mut dan natuurlijk wel tot het inzicht ekomen wezen wat oen zwakke en sterke punten bint. Want zolange a'j dat niet weet, schöt het natuurlijk niet op. Dan bin'j mekare gewoon te wies of. En doar he'j niks an.

Zo'n IQ test zoas wij dat emaaft hebt drag d'r trouwens wel toe bij da'j oen zwakke en sterke punten leert kennen

Ie mut dan d'r wel ooge veur hebben en oen partner ook natuurlijk.

Die IQ test was inediend in vief categorieën. Geheugen, taal, rekenen, logisch denken en ruimtelijk inzicht.

Ik bin d'r nou achter ekomen dat mien geheugen best wel goed functioneert, maar toch net even iets minder dan dat van mien vrouwe. Bij rekenen en taal is dat trouwens precies aans umme. Doar steek ik heur weer de loef of. Logisch denken kan mien vrouwe weer net iets beter dan mij. Tenminste tijdens die test. En ruimtelijk inzicht doar mut wij maar te veule oaver opschöppen, want dat holt jammer genug bij gien ien van oons beiden oaver. Maar goed ie kunt ook niet alles hebben.

Nou is het natuurlijk nog zaak umme goed mit de kennis die wij nou hebt, umme te goan. Nou mut ik dus eigenlijk alles wat mit geheugen en logisch denken te maken hef an mien vrouwe oaver loaten. Terwijl zij de reken en taalkundige obstakels die wij tegen koomt mij mut loaten opruumen.

Ik hope toch zo dat oons dat lokt.

Dat wij vanof dit moment - nog meer dan in het verleden – onze begaafdheden weten samen te voegen.

Want dan zu'j nog hiel wat van oons heuren.

Henk Hooijer

Te zwoar

Loop'n, fiets'n, draaf'n, Renn'n

Zweet'n in dit ni-je joar.

't Lichaam mut er mar an wenn'n

Want de boek is veuls te zwoar

't Olde joar laank uut è-zeet'n

Met eulieboll'n en knieperties

'd Aandre dag hebbe wi-j't è-weet'n

Want ok de borrel was niet vies.

Wi-j hadd'n oons al eerder veur è-neum'n

In 't ni-je joar, an oons gewicht iets te goan doen

Doarumme mutte wi-j now an 't kreun'n

Want wat ai-j zegt dat mu-j ok doen.

Henk Vos

PARKEREN

Ek goa met nummer drie de stad in. Dat gebeurt niet zo vaeke meer: i-j ef ondertussen een aander um de stad mee in te goan. Mær veurd dat aa'w noar onze bestemmige toe kunnen muu'k nog even wat geld in de parkeermeter stoppen.

Oewel aa'k in een plaese wone woor as et 'betaeld parkeren' nog niet uut-evunden is, kan 'k, noar mien gevuul, altijd wel redelijk met een parkeermeter overwæg. Ie kun d'r deurgoans, zij et soms wel met ienige muuite, ook alle informatie op vienden die aa'j neudig bin um oen tiedelijke parkeervergunnige te bemachtigen. Kwestie van de varifocale brille even op et puntien van de neuze zetten, drammerige wachters achter oe veur loaten goan en dan rustig de tied nemen um al die bördties op die automaat te lezen. Ek stelle mi-j aldus ræcht veur de parkeermeter op en beginne bovenan:

'Et parkeertarief veur maandag tot en met zoaterdag
van 8.00 uur tot 18.00 uur bedraegt 2 euro per uur.'

Ek kieke op mien allozie. Et is now wonzedag en zowat 20.00 uur, dus dat...

"Ie muun et oavmdtarief em", onderbrek nummer drie mien gedachtengaank.

Ja, zoværrer waar ek ook. Zowat temeinsen.

'Et tarief veur maandag tot en met zoaterdag
van 18.00 uur tot 24.00 uur bedraegt 1 euro per uur.
Een oavmdkaorte veur de iele periode kost...

"Een oavmdkaorte is gekoper, kiek, die kost mæ 2 euro!"

Ek bin gewend even de tied te nemen veur zo'n apparaat. Mær geduld ef nummer drie now ien-moal niet. Nooit ad ook, trouwens, mæ dat besluit ek op dit moment even onvermeld te loaten um de sfeer niet te verpesten. Dus ael ek gedwee een twee-euro-munt teveurskien.

De gleuve, woor zit de gleuve veur et geld. Rooie knoppe, blauwe knoppe, grune knoppe, gleuve veur de pinpas, skærmpien, nog meer informatieplaeties... Door is de ongeduldige vinger van nummer drie al. Zonder værderr commentaar wes ie de muntgleuve an. Vergeef mi-j, i-j is mi-j al weer een slag veur! Ek wörrer zenuwachtig van em!

En now, wat now. Ek kieke op et skærmpien: 24.00 uur, stet er op. Dat is goed, dan maa'k ier de iele oavmd stoan. Mær oe krieg ek now et kèürtien uut et apparaat?

"Die knipperende knoppe, die muu'j em."

O ja, netuurlijk, de knipperende knoppe.

Ek drukke op de knipperende knoppe en metiene begint et apparaat te

rocheln en te kwalsteren en spi-jt dan et kèürtien uut. Et is nog even purreken um et uut dat benauwde kleine vækkien te peuteren mæer dan scoor ek toch mæer mooi mien parkeerkeürtien! Gauw eevm in de auto laegen.

De sleutels. Woor e'k now zo gauw die autosleutels eloaten.

Niet in mien ræchterzak, niet in mien linkerzak... O, in mien tasse netuurlijk toen aa'k de pottemenee pakte! Tasse lös en groffelen dan mæer tussen de oor-elasticies van mien kleindochters, een gebreuken streng krallen, et programma van een kærstwijdige en werempel ook senior zien creditkoarte die as ie ef loaten blokkeren umdat ie esteulen was. Vanuut mien oogoken zie'k dat nummer drie emzelf ondertussen mæer net-an kan bedwingen mi-j die tasse niet uut de aanden graaien. Wör ek kiepig of zo? Goed, ek bin gien achttiene meer, en ook gien twintig, mæer ek kan nog internetten en mailen, ek kan digitale foto boeken maeken, ek kan met een combi-magnetron overwæg en zelfs appen en face-timen en aa'k een oavmd de tied neme veur et instructiebukien dan leer ek ook nog wel oe as de interactieve tillevisie werkt! En dat kèürtien aa'k uiteindelijk zelf ook wel uut die automaat ekregen, al ad et dan tien tel langer eduurd!

Soms wo'k dat alle elektronica ies een paer moand uutvöl. Gien mobielties meer, gien tomtoms, gien internet, neks! Dan zol die jonge generatie, inclusief nummer drie, d'r nog ies van stoan te kieken wat wí-j, die geldverslindende babyboomers, allemoale wel niet kunnen: koarte lezen, foutloze brieven skrieven, melk wærm maeken in een pænnegien op et stel...

Ek viene de sleutel in et veurvækkien van mien tasse en laege et kèürtien in de auto. Dan voeg ik mi-j vlug bi-j nummer drie, die tien meter væerderop al ongeduldig achteromme kek woor aa'k toch blieve. Pas aa'k weer noast em lope krek ek demonstratief alle portieren van mien auto met íene soepele beweging van mien doem elektronisch op slot. En ek kan et niet loaten nummer drie doorbi-j even triomfantlijk an te kieken!

JBR070505

Olde jaor

Olde jaor wi'j laoten joe liggen
Maar eerst een trôblik veur wi'j verder gaon
't Ni'je jaor is al rap geboren
veur wi'j hier bi'j stille em-m estaon

Giet ieder dan bi'j zichzelf te raode?
Of is die vraoge al edaon
Was er haet, succes of twiefel
Of ef de tied dit doen vergaon?
't Olde jaar in wisselend karakter
Die verdreet en kolde bi'j zich had
Lonkend naor de zunnestraolen
Vol van hope op 't vereffende pad

Olde jaor, joen daegen, joen maonden
Vleugen voorbi'j als een raozende wiend
Vol vertrouwen op liefde en waarmte
Een veilige toekomst voor man, vrouw en kiend.
Met de beste weinsen voor iederiene.

Femmy Woltman-Groen.
Giethoorn.

Lust moed en kracht veur den arbeid. (Problemen in het alfabet)

Het rommelde al een hele tied tussen de letters van het alfabet en det kwam eigenlijk deur de letter M.

„Hang toch steeds nie zo tegen miej an!”, zea de letter N.

„Iej könt toch zekers wel op oene eigen biene stoane? Doar hej d'r zelfs drie van!

Det kan niet iederene zeggen...!”

„‘k Bin meu”, zea de eM-e. „Iej mut niet vergetten da-k det hele gewicht aaltied met mutte dragen en vake mut ik ok nog veurop stoane in ‘n woord. Det vargt de leste tied gewoon te völle krach van miej!”

De L was het gezeur zat. “Ik stekke oaveral met mien lange lief boaven uut en ik bin zelfs beeldbepalend en heur iej miej klagen? Noh dan in de rieje met oe!”

“ ‘k Heb ’t er kats an”, zeurden de eM-e wieder. “Kump zekers ok nog umdet ik nr. 13 binne, det hef vaste ok zien invloed, en doar wör-iej ok niet vrolijker van”.

De I, zoas aaltied weer zeer intelligent, sprak de eM-e moed in.

Zie kenn’n det gezeur wel, want zie stunnen niet verre van mekeare of.

„Völle weure bint hele mooie weure, asse met oe begint,” sprak ze.

“Deenk ma an Magnifiek, Moedig, en an oenen eigen Moe. Merakels mooi toch?” De eM-e haalden de schoolderties op. “Iej hebt makkelijk proaten. Iej bint ’n klean pöaltien met ’n stippien, det leaft völle makkelijker. Zo kan ik ok wel intelligent wean,” pruuld’n ze.

De I deed ’t er nog eens ’n turf onder.

“ ‘t Is weliswaar völle, ma ’t is wè mooi. Machtig mooi maak iej alles.”

Doar knappen de eM-e wat van op en zie nam zich veur zich wieders ma stille te hoalden, want as A t/m Z hier lucht van kregen, dan waa-j nog verder van huus.

Toch vun zie alles: Machtig Meuilik!

Mineke Mollink.

Vriendskap,

Alle ontmoetings lèveren
gezellig-eid

monden stoan niet stille
vergèten tied
oorns tintelen
van 't völle kletsen

oong stroalen oaveriënstemmige
bewonderige
àrtelijk-eid
een tevrèden gevuul

voéten loopm ofstanden
zie worn niet muu

een bli-je lach
fladdert
deur de umgèvige

een allesumvattende
golden
vriendskap
met een diamanten råndtien.

Corry Overmars. Hasselt.

As de klokken luudt boam Heldern

*AS de klokken luudt boam Heldern
En heur galmend leedtien zingt.
Is det teekn dat in Oalen Griezen
Doardan bliej het joawoord klinkt.*

*As de klokken luudt boam Heldern
Zwoar en weemodig sloat
Dan luudt ziej bie den lesten gaank
As ziej noa het karkhof goat.*

*As de klokken luudt boam Heldern
In kasnacht zik löt heurn
Dan luudt zee vreadig in de nacht
Veur het Kind en't kasgebeurn.*

*As de klokken luudt boam Heldern
Biej het wisselen van het joar
Löt ziej heur klokken galmen
Ook an't begin van het nieje joar.*

*As de klokken luudt boam Heldern
Heur klaank oons hatte raakt
Biej blieschop en bie droofenis
De gaank deurt leaven maakt.*

*As de klokken luudt boam Heldern
En zich op tied loat heurn
Gef ziej veur oons het ritme an
Biej oons daegelijks gebeurn.*

Fenny Martens-Berends.

DHL – Deur Iel et Laand

Merie zat achter eur köppien koffie in eur kaemertien in de Miente.

Zie ad net de Stadskoerier uut.

Der stet neks in en ek kenne gien minse mopperde ze inwendig. Allemoale advertenties.

Toen gong de belle. Langzem stond ze op en slofte nor de deure. Op de gaank stond een jonge vent met een deusien. *Asjeblijft* zee ie en gaf dat deusien an eur.

Wo..., Woor is dat van? stotterde ze. *Wat zit er in?*

De man lachte eur toe. *Dat wiet ek niet, doe mer lös, dan zie 'j et vanzelf.*

Toen draejd'i-j zich umme en gong weg. Merie keek nor et deusien. Wat zol door now inzittn? Zie kon neks leezen, want eur brille laag op de toafel. Omdat ze zaag dat et dechteplakt was met plakbaand, gong ze nor et keukentien en pakte een eerappelskelmessen. Eem laeter ad ze et deusien lös. Der stond verder neks op, allienug eur naeme, gien ofzender, neks.

Toe ze et deksel lös deu keek ze derin en zaag tussen een lögien plestik een iel gek dink. Een rooje balle met allemoale kleine uutsteekselties...

Zie snapte der neks van.

Vaste verkiert bezörgt, mompelde ze, mer toch aelde ze het dink deruut. Et vuulde zachte an. Et pekte ook wat. Et was net of ze liem an de vingers kreeg.. Et is vaste veur de buurvrouwe, want die is mörgn jorig.

Et zal wel een kedoogien van eur kienders ween.

Derekt mer eem brengnn. Zie kwam muujzem in de bienn en slofte nor de deur. Et deusien ad ze weer dechtevolln.

Toen ze de deure pakte plakten eur vingers an de klinke. *Bah zee ze, wat is dat now weer. Mer eerst eem et deusien wegbrenggn, dan maek ek de boel wel skone met een skötteldoek.*

Ier, zee ze teegn eur buurvrouwe Jantien, ek denke dat dit diggien veur oe is.

Ie bin mörn jorig en ek wiete der neks van.

Mer eem laeter stond buurvrouwe Jantien bi-j eur zuster, die aan de aandere kante van de Miente woont. *Mu-j now ies kiekn, wiet ie wat dit is?*

Eur zuster keek in et deusien en pakte het dink deruut.

Ziet er goed uut, zol et een suukerspek ween? Door liekt et op. Mer zie stak et toch mer niet in de mond. *Bah, et dink pekt wel. Mien vingers zittn zowat an mekaere... Ek zal et wel eens verder vroagn ier in de buurte. Vanmiddeg koom ek wel eem bi-j oe. Bah, now griep ek ook an mien deurklinke.*

En zo gong ze de gaank op. Bi-j de iene bleef ze een poosien plakken, bi-j een aandere ölp ze de toafel eem skoone maekn, want doorop ad et vremde diggien eleegn.

Van de iene nor de aandere.

Kiek, door kump de zuster an. *Ken ie dit dink? I-j dat wel ies ezien.? De zuster keek in het deusien. Ja, zee ze.*

En zie verstomde en worde wit um de neuze. *Ier ook?*

In Asselt in de Hazelaar is et dink ook ezien. *Doe et mer in et deusien en geef mi-j mer mee.*

Nee eur, et is van Merie, die ef em ekreegn van een vent. Ek heb um wel ezien. Ie ad een trui an en doorop stond DHL.

Hier met dat deusien zee de zuster en greep het uut de aandn van de olde vrouwe. Goat oen aandn wassn, drekt en zeg dat teegn iederiene woor a-j ewest bin...

De zuster draefde nor beneedn met et deusien. DHL. Deur iel et laand.. mompelde ze.

Och lieve kienders. Wat mu'k doen, wat mu'k doen.?

Toe de oamnd veul zat de zuster met de aandn in et oor. Zie ad edoan wat mos, mer zie wus dat et niet genug was. Zie ad de dokter ebeld en de burgemeester, die niet tuus was. Zie was nor Merie ewest en eur ezegd, dat ze niet van de kaemer of mocht. *Niet van mien kaemer? Ek mutt..*

Nee Merie, op oen kaemer bliemm. Buurvrouwe Jantien was niet op eur kaemer. *Oh, eur zeune ef eur opaelt en zie kump vanoamnd pas laete tuus, ad Merie ezegd, zie em al vast een feesien..*

Eur zuster ad uutepakt: *Op mien kaemer bliemm?! Nee eur. Nekstervan! Mörnoamnd is er een oamnd van de Oldeidskaemer en dat get over de bevrijdege. Door wi-k èn.!!*

Toen ad ze de deure decht-edoan.

De zuster was nor eur kantoortien egoan.

Ek belle nog ies nor Asselt. Nor de Hazelaar. En zie pakte de tillefoon. Mer zie kon eerst gien iene an de lijn kriegn. Een stagiëre zee, dat iederiene in tow was. Dan bel ik mien baas. Ek mut um vertelln dat de Corona ook in Gaellemuun is. Ook ier get et fout. DHL: Deur Hiel et Laand: druunde et in eur euft.

Bezet. *U spreekt met et antwoordapparaat....*

Toen kon de zuster eurzelf niet meer in de macht olln en troanen biggelden over eur wanggn.

Der stet ons een ramp te wachtn.

Dan vuulde z'een aand op eur rugge en zie draejde eur umme. Door stond de dokter.

Kom, zee i-j, wi-j goan an et werk. Wi-j maekn een plan, want et dink mag niet verder, et mut dood....

CoMateboer

NOA CORONA

Wanneer de klok op Silvester-oavend wier 't leste uur zal sloan,
De beuk met good of meender of zint slötn,
'n Feestdraank of 't fris in de glaaz is götn,
Is 't good bie 't veurbieje joar nog evn in gedachtn stil te stoan.

Nöast bliejdschop veur oons, bracht 't aanderen ok verdreet,
Mangs zat 't luk mét, dan wier völ 't wat teegn;
Doarum weanst wiej mekaar völ heil en zeegn,
Zeet hoppelijk gezond vol verwacht hoo alns dan wieder geet.

Gé Nijkamp

JENNEGIEN

Jennegien is goed te passe.

Jennegien is meraekels goed te passe, door is iederiene 't rurend over iens. Al alf in de tachtig en d'r nog uutzien as een laete zestiger, now... door dut mienigiene 't veur.

Een laete roze in november, mooi in zien vol' eid.

De dokter kent eur amper, ja van gezechte maer meer ook niet.

In eur iele leven is ze nog maer twie keer de drumpel van de wachtkaemer en de spreekkaemer over'estapt en dan nog as een skrukel undtien. Toe kon ze 't æcht zelf niet meer redden en ad ze professionele ulpe neudig.

I-j ad efoeterd, zie mos niet zolange wachten en zelf dokteren, maer eerder komen. Zie ad wieselijk tegenover iederiene, over dit veurval, de mond èùln en nærgens over eproat, zie mos an eur "imago" deinken.

Gelukkig was d'r gien aander volk bi-j de dokter ewest en ook was ze gieniene tegen'ekomen.

Nee... Jennegien muut neks van dokters ebben, al dat an- en uitgekleed. Door kump nog bi-j dat artsen miestal mannen bin en zie öldt niet van polonaise an eur lief.

Met argwanende blekken, de brille op 't puntien van de neuze, ad ze 't pöttien met pillen en 't flessien met 't draenkien bekeken, wat de dokter eur mee'egeven ad.

Even ad ze etwiefeld. Zol ze 't deur de w.c. spulen of toch maer gebruiken?

Met een ærte, zwoor van ofstandelijkheid, ad ze tot 't leste besleuten.

Toch mos ze noa een kleine weke toegeven dat de klachten niet slimmer ewörden waren.

Jennegien ef aanders veur ieder kwèültien, steegien, bultien, zeerte of aander ongemak wel een oplössige. Niet allienig veur eurzelf maer ook veur aanderen. D'r get gien dag veurbi-j of d'r kump wel volk binnenlopen umme road of goeie tips.

Nee, zie is gien krudenvrouwgien, zie verkocht niet wat, zie dut 't allemoale veur neks. As de meinsen eur geld willen geven zæg ze: "Gooit zundag maer wat extra in de kærkbuul.

Op disse mooie, zunnige mörgen zit Jennegien al veur alf elf in eur stoel veur 't raem. Zie ef 't wærk al in 't fiene en löt net eur ogen over 't veurste blad van de kraante glieren. Met een zucht volt ze um weer op. 't Is allemoale ellende wat aa'j lezen. Een meinse zol um verbeuren an al die naerigeid.

Dan eurt ze de achterdeure. Een buurvrouwe van eempies værderop kump de kaemer binnenlopen. Zie ziet d'r niet al te best uut en is zo wit as een liek. Met een pienlijk vertrökken gezechte sköf ze een stoel ræcht tegenover Jennegien en löt eur door inploffien.

Zie begint, ook al klinkt 't ærg dempe, metiene te proaten.

"Jennegien, ie bin zelf altied zo meraekels gezond en doorumme koom 'k bi-j oe.

Ek bin al een paer daegen zo plenderig in d' oed. Ek rille maer en vule mi-j gaans niet goed. 'k Eb een tonge as een lerenlappe. Eigenlijk wo'k 't liefste maer noar bèède!" Jennegien kek eur over de brille wat onderzukend an.

"Dat zo 'k dan maer doen," gef ze weerwoord. "'t Liekt wel daa'j griep onder de leden ebben en dan muu'j oe zelf niet verangewieren. Neemt maer een flinke skeut cognac met broene suker en doet door maer kokend waeter op. Gauw opdrinken en dan maer rap in de bèèdekoese. Ek deinke daa'j oe mörgen dan een stuk beterder vulen."

't Bin net de woorden die de buurvrouwe neudig ef en zie kump met ienige muuite in de bieten.

"Ja, 'k geleuve da'k dat maer doe," zæg ze en wat zwiemerig löp ze de kaemer weer uut.

Net wanneer Jennegien eur weer an de kraante wil wijden, get weer de achterdeure. Ofwachtend blef ze met 't eufd wat skief luusteren of 't volk noader kump. 't Duurt even, maer dan get noa een kört tekkien de tussendeure lös. Een paer raeden van een wandelwaegentien komen de kaemer in.

't Is een jongk moeiertien met eur eerste kiend angerig in de kærre angend. Ook zie begint metiene te proaten. Eur grote blauwe ogen, waeterig van onruste, kieken vroegend noar Jennegien.

"Jennegien ku'j mi-j ook elpen? Ons zeuntien is al twie daegen an de loop en onze eigen dokter is met vekaansie en met die aandere, die kòèndert, kan 'k ielemoale niet opskieten. 'k Bin zo bange dat ie uudreugt!" Eur ogen stoan vol troanen en zie stroalt iene brokke onzekereid uut.

Jennegien stet op en aeit 't kereltien over 't böllegien. Dan pakt ze 't kleine aendtien en trækt tussen doem en wiesvinger 't vellegien wat noar boven. As ze 't weer lös löt wördt 't kienderknusien metiene weer glad en zie knekt geruststellend

"Bin ie wat a-cha-cha?" vrög ze an 't kereltien, maer die blef apatisch opzied kieken. "I-j dreugt beslist nog niet uut," get ze værdter, maer ie muun 't wel goed in de gaeten ollen. Kookt maer wat rieste in waeter en loat um dan dat riestenat opdrinken. As 't niet betert, muu'j toch maer noar die kòèndert, maer 'k geleuve dat 't wel meevælt.

Met een pepieren zaldukien veegt de jonge vrouwe een paer troanen van eur wangen. Dankber en op'elucht kek ze de olde vrouwe an, kiert de kærre en löp noar buten. In de keuken laegt ze nog gauw een pækkien kukies op toafel.

't Is onderaand alf twaelf ewörden en Jennegien maekt anstalten um eur drie eeræppelties te skellen.

Ruste is eur æchter niet egund. De veurdeurbelle get en zie skrekt d'rvan. Miestal kump 't volk ier achterumme.

Zie sköf de twie grundels opzied en draeit de sleutel umme. As de veurdeure wek, pèpen de skernieren.

Op 't stupien stet een mevrouw. Zie ziet d'r op disse deurdeweekse dag uut as een opgesierde praalwaegen

Zie ef een oed op en een aandtasse an de nærm en 't is nog wel niet ies zundag.

"Mag ik even binnenkomen?" vrög ze in Oogaerlemmerdijks en metiene stapt ze over de drumpel.

Jennegien is wat verboesd maer antwoordt toch: "Koomt vænder mevrouw." Zie ef wel wat bekendigeid an 't meinse, maer kan eur toch niet thuus brengen. Notaerisvrouwe... of zo.

"Goat zitten," neugt ze, maer de vrouwe blef staan.

"Mevrouw van der Does, ik voel mij niet wel," begint de dame met een zacht stemmegien te vertellen.

Mevrouw van der Does, Jennegien is bi-jkaans vergeten dat dat eur zunnese naeme is.

"Goat toch zitten," drongt Jennegien an en metiene sköf ze een stoel bi-j.

De vrouwe wördt een bietien rood in 't gezechte. "Dat kan ik nu juist niet," fluustert ze, "want eh... d'r zit iets eh... op mijn eh...achterwærk..." gooit ze d'r dan opies uut. Zie skufelt wat met eur voeten èn en weer op 't vloerkleed en kek Jennegien niet an. Zie is glad van 't perciel.

Jennegien staert even veur eur uut.

"Een stienpoeste bedoel ie mevrouw?" vrög ze en die knekt.

"Door wiet 'k wel wat op," get ze vænder, "Goat metiene maer bi-j de slaeger langes en koopt een dekke plakke vet spæk en laegt die maer op de bewuste poeste. Wedden daa'j oe mörgen een aander meinse vulen?"

"Spek?" vrög de vrouwe met eur wenkbrauwen oge op'etrökken, dat heb ik nog nooit eerder gekocht.

"Ja," knekt Jennegien, "spæk!"

't Meinse kek eur wat verwonderd an en wil de pottemenee uut eur tæssien aelen, maer d' olde vrouwe wuift dat gebaar an de kaante.

Bi-j de veurdeure trækt de mevrouw de aandskoenen uut en gef Jennegien een aand. Bovenop eur ræchteraand zit een dekke vratte. "Plast door in de veurmörgen maer ies overèn," röd ze nog an. "en een bietien nuchtern spi-j wil ook wel ies elpn."

As ze ziet dat de vrouwe nog rooier eufd kreg klopt ze eur even op de nærm. "Goat now maer gauw," zæg ze, want de slaeger is tussen de middag dechte.

Vermuud löt Jennegien eur even laeter in de stoel veur 't raem zakken. Sjonge wat een ael an de klinke, zie is d'r zat van. Iederiene viendt wel dat ze eur leeftied gien ere an dut, maer zelf vuult ze eur soms een ofgeleefd peerd.

Zie muut vanoavend maer wærm eten, now kreg ze 't zo gauw niet meer veur mekaere.

Eur gedachten dwaelen wat of. Iederiene zæg altijd wel "Ie bin zo gezond!" maer dat wil niet zaegen dat ze nooit wat vuult.

Eur aand get noar de zak in eur rok. Liefkozend ruult ze de twie kastanjes deur eur olde aand. Gelukkig ef ze de leste tied niet zo vule last van rimmetiek.

Zie begint, zonder dat ze d'r ærge in ef te kraben an eur skolder. Door zit een dekke gallepoeste, gisteren ef eur een bliendaeze te pakken ad. Strækkies wat eek op doen, dat blust wat of.

Umme ien uur stet ze op, eerst maer een plækkien brood eten en een uurtien rusten. Strækkies zal eur nichte nog wel komen, die ef zo'n dekke mond van de koezenzeerte en veur de tandarts is ze allergisch liekt wel. Al vaste van te veuren laegt Jennegien twie kruudnaegels kloor op 't aanræcht.

De sloap wil niet komen. Jennegien leg op eur rögge wat noar 't plafond te staeren. Nee, zie ef gien klaegen en dat dut ze dan ook niet. Zie is van kiends of an al met allerlei uusmiddelties groot'ebracht, en eigenlijk mankiert eur nooit wat.

As ze, toe ze nog jongk was, eur longen zowat uut eur liefien oeste, dan kreeg ze 's naches steevaste smolt op de börst en veræchies... 't ölp!

Ook mos ze van eur moeier altied de bloedkrællegies umme ollen, dat was lækker wærm en goed veur de keel.

Gropvaejer ad 't vrogger ook altied in de keel en toe ie de boord leut stoan, was 't in ien keer over. Een boord was ook lekker wærm!

Soms kreeg ze ieder alf uur een theelepeltien, nee een eierlepeltien met een smousien wat deur mekaere ekleisterd was.

Een gewoon metalen lepeltien sleu an, dat ko'j niet gebruiken

Zie prebeert 't recept weer noar boven te aelen.

Twie eetlepels stroop, twie eetlepels sloa'eulie en een lepel azien. 't Smeuk nærgens noar, maer de volgende dag waa'j wel oe keelpiene kwiet.

Een veurzechtig læchien dut eur wangen rimpelen.

Toe eur bruurtien een keer in de winter met sleuties springen d'r in'ezeten ad en wat onderkoeld thusebracht was, ad

moeier um stiewig met pietereulie in'evreven. I-j stunk een uur in de wiend, maer ad an zien avontuur zelfs gien lopende neuze overèülen.

En aa'j dan toch nog wat zoerig in de rakkerd waarn dan kreeg ie wel een skeut Aerlemmereulie toe'ediend, dat was overal goed veur!

Zelf ad ze 't een keer met pietereulie prebeert toe as eur de aanden deurkelden, maer dat was eur slecht bekomen. Dat spul beet zo verskrekkelijk in oe vel daa'j zowat van oe stökkien gongen.

Jennegien prebeert op de zied te draeien, bah, wat is ze een dildalderige talderdeuze.

Een felle skeut trækt deur eur nække. Vannacht niet vergeten een gekneusd koolblad d'r op te laegen, zie ef d'r al een weke last van.

Dan slumert ze toch nog een ketiertien wæg.

's Middus is 't wat rustiger.

Maer ien keer muut Jennegien nog in actie komen.

Vlakbi-j eur veur thuus kump een jonge van zo'n joor of

veertiene zo met zien fiесе te balderen dat ze um direct binnenröp. I-j is een bietien

van de kook, want i-j ef um slim zeer edoan. Gelukkig ef ie neks ebreuken, maer d'r kump wel een flinke bulte op zien veureufd.

Now is 't maer goed dat ze vanmiddug niet wærm egeten ef want 't biefstukkien, wat nog in koelkaste leg brengt uitkomst.

Een alf uur löt ze um d'r mee zitten en de zwellige zakt mooi of. Ook ef ie gien zeert' in 't eufd en spi-jd niet.

Dus... ook weer mee'evalen.

Wanneer de jonge op uus anget kek ie de olde vrouwe an.

"Ie addn dokter muun wörden!" zæg ie.

Eur ogen kriegen een peinzende uitdrukkige.

"A'k now jongk was, deu'k dat ook vaste!" zæg ze.

Riek van der Wulp- Genemuiden-

Een Goed Niej Joar

Niet al te bliej of vrolijk
was ik noar berre e'goan
het niejs op televisie
had wat met mij e'doan

Het niejs op televisie
was eigenlijk niet niej
al völ te vaak e'zeen, e'heurd,
maar noe pakkn 't mij

Misbruuk – oorlog – onrecht – crises -
fraude – nepniejs – analyses -
een film den niet wördn stop e'zet
en ik dreejn in berre met

's Aanderdaags keek ik noar buuten
doar straln de zunn' mij tegemoet
het maakn heufd en harte helder
met nije energie en moed

'Het wördt weer licht', det was de bosschop
al lik oons 't leam mangs nog zo zwoar,
geleuf, heb lief en blief vertrouwen
in hoppelijk een goed Niej Joar!

Wiej weanst iederiene
een heel gezond en good
2021.

Zonder mondkappies
as 't kan !!
